

23. dan

Šesto videnje

SEM GOSPA ROŽNEGA VENCA

Po septembrskem videnju je na tisoče ljudi potrdilo svojo vero v resničnost prikazovanj. Doma pa se je Lucijino trpljenje kljub temu nadaljevalo. Pašnik in njive v Irijski globeli so bile popolnoma uničene. Domače je zelo skrbelo, kako se bodo preživljali brez te zemlje. Morali so prodati čredo ovac. Za pomanjkanje so krivili Lucijo.

Velikokrat je poslušala očitke svoje matere, ki je še vedno trdila, da so vsi dogodki le posledica otroških laži. Lucija je njene kazni mirno prenašala in svoje trpljenje izročala Bogu.

Ob napovedi čudeža v oktobru, ki je pritegnila pozornost množic, so se domači še bolj vznemirili. Bali so se maščevanja ljudi, ko se bo izkazalo, da je vse skupaj le otroška prevara. Oče se je upijanjal, mati je stresala jezo na ubogo Lucijo. Cela vas je v strahu pričakovala 13. oktober. Le otroci se niso bali. Trdno so bili prepričani, da bo nebeška Gospa izpolnila vse, kar jim je obljubila.

Na večer pred 13. oktobrom se je v Irijski globeli začela zbirati ogromna množica ljudi, ki je noč prespala pod milim nebom. Že pred sončnim vzhodom se je na kraju prikazovanja razlegalo glasno petje in goreča molitev vseh navzočih.

Lucijina mati je bila na ta dan prvič ganjena ob misli na svojo hčer. Bala se je, da jo bodo jezni ljudje potolkli do smrti, zato je rekla: „Če bo umrla moja hči, hočem umreti ob njej.“ Prvič je pospremila svojo hčer na kraj prikazovanja. Ljudje so Lucijo in Jacinto oblekli v lepo obleko, na glavo pa so jima naredili cvetlični venček, da sta bili videti kakor dva angelčka.

Zunaj je močno deževalo. Sredi naliva so se pastirčki prebijali skozi množico. Veter je bil tako močan, da so bili kljub dežniku vsi premočeni. Kljub slabemu vremenu in veliki gneči so se ljudje vedli zelo spoštljivo in so potrpežljivo čakali na vidce. Ganjeni so poklekali v globoko blato in goreče molili. Ta dan se je v Irijski globeli zbralo okoli 70 tisoč ljudi.

Otroci so končno prispeli do črnike, ki je bila vsa okrašena s svilenimi trakovi. Lucija je po notranjem nagibu prosila ljudi, naj zaprejo svoje dežnike in začela z molitvijo rožnega venca. Otroci so zagledali znano svetlobo, hip zatem pa tudi nebeško Gospo nad črniko.

Lucija je vprašala: „Kaj hočete od mene?“ Marija je odgovorila: „Hočem ti povedati, naj tukaj naredijo kapelo meni v čast. Sem Gospa rožnega venca. Še naprej vsak dan molite rožni venec. Vojna se bo končala in vojaki se bodo kmalu vrnili domov.“ Z žalostjo na obrazu je Marija prosila: „Naj ljudje ne žalijo več Boga, našega Gospoda, ki je že zelo žaljen.“ Nato je razprostrla roke, da so zažarele v soncu in se začela dvigati.

Marija je pastirčkom zaupala, da ji je ime Gospa rožnega venca.

Ponovila je svojo željo, da bi ljudje radi molili to preprosto molitev, po kateri bodo prejeli številne milosti in dosegli večno življenje v nebesih. Skrivnosti rožnega venca nam razodevajo neskončno ljubezen Boga, ki se je po Mariji sklonil na zemljo, da bi nas odrešil. Naj ti premišljevanje Fatimskih dogodkov pomaga, da boš rad molil to čudovito molitev.

NALOGA:

V družini se pogovorite o skrivnostih svetlega dela rožnega venca in zmolite desetko.